

ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการทำและตรวจสอบแผนที่แสดงเขตคำขอ

พ.ศ. 2547

โดยที่การทำและตรวจสอบแผนที่แสดงเขตคำขอเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ และในทางปฏิบัติจะมีพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบเป็นผู้ดำเนินการดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และการบริการประชาชนเกิดความสะดวกรวดเร็วขึ้น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการทำและตรวจสอบแผนที่แสดงเขตคำขอ พ.ศ. 2547”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดา率เบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือแนวทางปฏิบัติอื่นในส่วนที่กำหนดไว้แล้ว ในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“คำขอ” หมายความว่า คำขออาชญาบัตร คำขอประทานบัตร คำขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่เพื่อการเก็บขั้นนำขุ่นหรือมูลคินทรั�นออกเขตเหมืองแร่ คำขอใบอนุญาตทดลองน้ำหรือหักน้ำ คำขอใบอนุญาตปลูกสร้างอาคารเกี่ยวกับการทำเหมืองหรือจัดตั้งสถานที่เพื่อการแต่งแร่นอกเขตเหมืองแร่ คำขอใบอนุญาตแต่งแร่ คำขอใบอนุญาตประกอบโภคกรรม คำขอใบอนุญาตรับช่วงการทำเหมือง คำขอใบอนุญาตบิดกัน ทำลาย หรือกระทำให้เสื่อมประ โยชน์แก่ทางหลวงหรือทางน้ำสาธารณะ คำขอใบอนุญาตทำทางผ่านเขตเหมืองแร่ของผู้ถือประทานบัตรรายอื่น และคำขอใบอนุญาตปลอยน้ำขุ่นหรือมูลคินทรัยเพื่อกีบขังในเขตเหมืองแร่ของผู้ถือประทานบัตรรายอื่น

“อาชญาบัตร” หมายความว่า อาชญาบัตรผูกขาดสำราวนแร่ อาชญาบัตรพิเศษ

“กรม” หมายความว่า กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ข้อ 5 ให้ผู้อำนวยการกองวิศวกรรมบริการเป็นผู้รักษาการตามระเบียbnี้

ข้อ 6 ผู้ใดมีความประสงค์จะขอให้ทำแผนที่แสดงเขตคำขอ ให้ผู้นั้นยื่นคำขอเป็นหนังสือตามแบบที่กรมกำหนด (พร.31) ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เพื่อพิจารณาอนุญาต

ข้อ 7 เมื่อฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับคำขอ (พร.31) ที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาอนุญาตแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ลงรับคำขอในทะเบียนรับหนังสือทั่วไป

(2) ให้ผู้ที่จะยื่นคำขอซึ่งพื้นที่ที่ประสงค์จะยื่นคำขอในแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน 1 : 50,000 ของกรมแผนที่ทหาร

ข้อ 8 เมื่อทราบพื้นที่ที่ผู้ขอประสงค์จะยื่นคำขอแล้ว ให้ตรวจสอบพื้นที่ดังกล่าว ดังต่อไปนี้

(1) ตรวจสอบพื้นที่ที่ผู้ขอประสงค์จะยื่นคำขอว่าอยู่ในเขตอำนาจ ความรับผิดชอบหรือไม่ การตรวจสอบเขตพื้นที่ดังกล่าวให้ยึดถือเขตพื้นที่ที่ปรากฏในแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน 1 : 50,000 หรือ 1 : 25,000 ของกรมแผนที่ทหาร เว้นแต่กรณีที่ทราบ เขตปักครองของกระทรวงมหาดไทยให้ถือพื้นที่ตามเขตปักครองของกระทรวงมหาดไทย ในการที่จะ ถือเขตพื้นที่ตามเขตปักครองของกระทรวงมหาดไทย เขตพื้นที่นั้นต้องปรากฏว่าเป็นเขตพื้นที่

- ฝ่ายปักครองรับรอง และ

- ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ที่มีเขตติดต่อกัน ได้ทำความตกลงเรื่องเขตปักครอง ดังกล่าวแล้ว

(2) ตรวจสอบพื้นที่ที่ยื่นคำขอว่าได้วางเขตทับคำขออาชญาบัตร อาชญาบัตร คำขอประทานบัตร ประทานบัตร คำขอใบอนุญาตและใบอนุญาตตามกฎหมายแร่ของผู้อื่น ที่ได้ยื่นขอไว้ก่อน กับให้ตรวจสอบว่าได้วางเขตทับพื้นที่ที่ห้ามยื่นคำขอตามกฎหมาย หรือตาม ระดับรัฐมนตรีหรือไม่

(3) พื้นที่คำขอต้องมีเขตอยู่ภายในจังหวัดเดียวกัน หากพื้นที่คำขออยู่ใน ช่องกริตรว่างทับพื้นที่ออกเอกสารจังหวัดที่ยื่นคำขอ ให้กันเขตพื้นที่ส่วนที่เกินออกจากราชแผนที่แสดง เขตคำขอโดยรายละเอียดในที่ดินชัดเจน การคิดเนื้อที่ให้คิดเฉพาะเนื้อที่ส่วนที่ไม่ได้กันเขตออก

ข้อ 9 เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบตามข้อ 8 แล้ว ปรากฏว่าเป็นพื้นที่ที่ไม่ต้องห้ามตาม กฎหมายหรือระดับรัฐมนตรี ให้จัดทำแผนที่แสดงเขตคำขอลงในแบบพิมพ์คำขอตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอตามกฎหมายในพระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. 2510 และให้ผู้ยื่นคำขอันทึกคำรับรองตามแบบแนบท้ายระบุยืนนี้ ก่อนเสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอ

ข้อ 10 ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอได้จัดทำแผนที่แสดงเขตคำขอมาเอง ให้เจ้าหน้าที่ ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตรวจสอบความถูกต้องของแผนที่ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอตามกฎหมายในพระราชบัญญัติเร่ พ.ศ. 2510

/และให้ ...

และให้ตรวจสอบพื้นที่ตามข้อ 8 เสร็จแล้วให้หัวหน้าฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ตรวจสอบอีกครั้งก่อนเสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมและประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอ

ข้อ 11 เพื่อประโยชน์ในการกำหนดเขตสำรวจและทำเหมืองแร่ การพิจารณาว่า พื้นที่ใดเป็นพื้นที่บันบก พื้นที่ใดเป็นพื้นที่ทะเล ให้อธิบายเกณฑ์การพิจารณาดังต่อไปนี้

(1) เกาะ ได้แก่ พื้นดินที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติล้อมรอบด้วยน้ำ และอยู่เหนือระดับน้ำทะเลที่น้ำขึ้น พื้นที่เกาะให้ถือเป็นพื้นที่บันบก

(2) พื้นที่ทะเล ได้แก่ พื้นที่ที่อยู่ในทะเล รวมตลอดถึงสันตอนทราย (Sand Bar) ซึ่งหมายถึงพื้นที่ที่ตามปกติน้ำจะท่วมอยู่เสมอ เว้นแต่เมื่อน้ำลดลงต่ำสุดจึงโผล่ขึ้นพื้นน้ำมองเห็นคือชายหาดทรายกลางทะเล และที่ชายฝั่ง (Littoral) ซึ่งหมายถึงสภาพธรรมชาติที่อยู่ในระหว่างน้ำทะเลสูงสุดและต่ำสุด

การยื่นคำขอในทะเล หากมีเกาะรวมอยู่ด้วยมิให้คำนวนเนื้อที่เกาะ ลงในเนื้อที่คำขอในทะเล

สำหรับการยื่นคำขอบันบกและได้ดิน ให้จัดทำแผนที่ประกอบคำขอโดยยึดถือหลักเกณฑ์พื้นที่บันบก

ข้อ 12 เมื่อฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ทำแผนที่แสดงเขตคำขอให้กับผู้ยื่นคำขอ หรือได้ตรวจสอบความถูกต้องของแผนที่ผู้ขอจัดทำมาแล้ว ให้หมายเหตุแผนที่ตามคำขอนั้นลงในแผนที่ระหว่างคำขอ โดยให้ระบุชื่อผู้ยื่นคำขอลงในแผนที่ระหว่างคำขอด้วย

ข้อ 13 หลังจากหมายเหตุแผนที่คำขอลงในแผนที่ระหว่างตามที่ได้รับจดทะเบียนไว้แล้ว จะทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงมิได้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) เมื่อผู้ยื่นคำขอถอนคำขอและได้รับอนุญาตแล้ว

(2) เมื่อคำขอถูกสั่งยกเลิก หรือถูกสั่งไม่อนุญาต หรือถูกปฏิเสธคำขอแล้ว

(3) เมื่อได้กำหนดเขตແเนื่องน้ำแล้ว แต่แผนที่หรือเนื้อที่แตกต่างไปจากคำขอเดิม

(4) เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อที่

(5) เมื่อมีการยกเลิกการออก เพิกถอน เวนคืน หรือสิ้นอายุ ในกรณีที่คำขอนั้นได้ดำเนินการออกประทานบัตร อาชญาบัตร หรือใบอนุญาตตามกฎหมายแร่แล้ว

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนที่ระหว่างคำขอดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนที่ให้ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง โดยให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ลงทะเบียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในทะเบียนจัดการให้ลงนามผู้แก้ไข กับระบุ วัน เดือน ปี ที่แก้ไขให้ชัดเจน ภายหลังจากที่ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนที่ระหว่างคำขอแล้ว ให้เสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รายงานการแก้ไข

เปลี่ยนแปลงให้กรมทราบ พร้อมกับรายงานผลการปฏิบัติงานประจำเดือนของฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ข้อ 14 เมื่อเข้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับจดทะเบียนสำข้อและส่งเรื่องเพื่อให้ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ดำเนินการแล้ว ให้ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ลงเลขสำขอยในแผนที่ระหว่างสำขอกับให้หมายเหตุทะเบียนจัดการต่าง ๆ ให้ครบถ้วน

ข้อ 15 เพื่อป้องกันความผิดพลาดและข้อโต้แย้งอันอาจเกิดขึ้น ได้จากปัญหาเขตการปกครอง พื้นที่สำขอยแปลงใดวางแผนเขตติดต่อกับเขตอำนาจฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ภายในระยะ 5 กิโลเมตร ให้ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ที่รับสำขอยแจ้งให้ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ที่มีเขตอำนาจติดต่อทราบ โดยให้ขัดส่งสำเนาแผนที่สำขอยซึ่งได้รับจดทะเบียนไว้ไปให้ภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่รับจดทะเบียนสำขอยให้ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ที่ได้รับแจ้งหมายเหตุคำขออนุญาตลงในแผนที่ระหว่างสำขอยซึ่งใช้ในสำนักงานนั้น และเมื่อได้มีการขอถอน หรือถูกยกสำขอย หรือกรณีที่ประทวนบัตรอาชญาบัตร หรือใบอนุญาตตามกฎหมายแร่สิ้นอายุ ให้ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ที่รับสำขอยแจ้งการขอถอน หรือถูกยกสำขอย หรือการสิ้นอายุนั้นให้ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ของห้องท้องที่มีเขตอำนาจติดต่อทราบด้วยทุกรั้ง เพื่อแก้ไขระหว่างแผนที่สำขอย

ข้อ 16 ถ้าปรากฏในภายหลังว่าพื้นที่ตามสำขอย มิได้อยู่ในเขตอำนาจของฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ของห้องท้องที่ได้ยื่นคำขอไว้ให้ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ของห้องท้องที่รับสำขอยไว้แล้ว แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอมาขอถอนคำขออนุญาตเสีย แล้วให้ไปยื่นคำขอต่อฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ของห้องท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจให้ถูกต้อง ถ้าผู้ยื่นคำขอไม่ยินยอมขอถอนคำขอ ให้ดำเนินการยกคำขอรายนั้นเสีย

ข้อ 17 ภายหลังจากจัดทำแผนที่แสดงเขตสำขอยให้ผู้จะยื่นคำขอแล้ว ให้ส่งเรื่องไปยังการเงินและบัญชีเพื่อเรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียม ค่าเขียน หรือจำลองแผนที่ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงอุดมความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510

ประกาศ ณ วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2547

(นายอนุสรณ์ เนื่องผลมาก)
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่